

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 31Cob/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2519202859
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vyskočová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2519202859.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Vyskočovej a členov senátu JUDr. Pavla Lacza a Mgr. Moniky Kadlicovej v sporovej veci žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Senica, IČO: 00 223 093, so sídlom Štefánikova 718/44, Senica, zastúpený: JUDr. Miroslav Mečíř, advokát, so sídlom J. Murdocha 1356/27, Senica, proti žalovanému: Casareal, s.r.o., IČO 46 478 264, so sídlom Winterova 1777/60, Piešťany, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s.r.o., IČO 47 241 110, so sídlom Mierové námestie 14, Trenčín, o zaplatenie 2.215,72 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. mája 2020 č.k. 4Cb/62/2019-71, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vo výroku II. potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie výrokom I. napadnutého uznesenia rozhodol tak, že konanie zastavil a výrokom II., že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 144, § 145, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1,2 C.s.p.

3. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie vecne odôvodnil tým, že žalobca podaním doručeným súdu dňa 02.04.2020 zoberal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu uhradenia žalovanej sumy a príslušenstva dňa 07.02.2020, keď neuviedol, kto mu zaplatil žalovanú sumu a jej príslušenstvo, pričom ničím nepreukázal ani zaplatenie žalovanej sumy a jej príslušenstva. Zároveň žalobca požiadal o vrátenie kráteného súdneho poplatku a domáhal sa priznania náhrady trov konania.

4. Vzhľadom na to, že žalobca zoberal žalobu v celom rozsahu späť skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 C.s.p. alebo pojednávanie vo veci samej, súd stanovisko žalovaného nezisťoval a za použitia ust. § 145 ods. 1 C.s.p. konanie zastavil (výrok I. tohto uznesenia).

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodnil tým, že zastavenie konania z procesného hľadiska je potrebné pričítať žalobcovi, ktorý zoberal žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu uhradenia žalovanej sumy a jej príslušenstva dňa 07.02.2020 (teda po podaní žaloby), pričom zaplatenie žalovanej sumy žiadnym spôsobom nepreukázal (napr. výpisom z účtu či pokladničným príjmovým dokladom alebo iným hodnoverným spôsobom). Nárok na náhradu trov konania tak má žalovaný, ktorý zastavenie konania nezavinil, a preto za použitia ust. § 256 ods. 1 C.s.p. rozhodol tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca podal odvolanie proti výroku II. napadnutého uznesenia a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že prizná žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %. Odvolanie odôvodnil tým,

že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.). Žaloba o zaplatenie sumy 2.215,72 eur s prísl. bola podaná na Okresný súd Piešťany 03.12.2019. V čase podania návrhu bol žalovaný vlastníkom bytu č. XX v T. s. č. XXXX vchod č. XX. Žaloba sa týkala neplatenia záloh na plnenie a služby s tým spojené za obdobie od 01.12.2018 do 30.09.2019 a vyúčtovania nákladov za rok 2018 v celkovej sume 2.215,72 eur. Žalovaný bol povinný v zmysle riadne uzatvorenej zmluvy o výkone správy platiť úhrady do fondu opráv bytovky XXXX v T. na základe mesačného predpisu. Keďže si svoje povinnosti neplnil, vznikol na byte nedoplatok, ktorý bol povinný žalovaný zaplatiť. To, že v januári 2020 došlo k zmene vlastníka nezakladá žalovanému právo nezaplatiť vzniknutý nedoplatok, ktorý žalovaný zapríčinil a bol povinný ho zaplatiť. Žalovaný bol povinný platiť zálohy na plnenia a služby s tým spojené a v prípade ukončenia sporu č. k. 7C/6/2017 v jeho neprospech, si zaplatené úhrady nárok uplatniť voči novému vlastníkovi, teda svojim konaním zapríčinil stav, ktorý tu vznikol. Keďže žalovaná suma bola žalobcovi zaplatená 07.02.2020, teda po podaní žaloby a to v mene žalovaného, žalobcovi príslúcha, aby mu boli priznané trovy v plnej výške v zmysle nášho návrhu.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaný uviedol, že považuje žalobcom prezentované odvolacie námietky za celkom nedôvodné. Žalobca totiž aj v podanom odvolaní vychádza z tvrdenia, že žalovaný bol vlastníkom bytu, vo vzťahu ku ktorému došlo k vzniku nedoplatku na úhradách do fondu prevádzky, údržby a opráv. Takéto tvrdenie žalobcu je však absolútne nesprávne a rozporné so skutočným stavom veci. Rozsudkom Okresného súdu Skalica č. 7C/6/2017-241 zo dňa 20.06.2018 bolo totiž určené vlastnícke právo k príslušnému bytu v prospech tretích osôb odlišných od spoločnosti žalovaného. Nakoľko povinnosť uhrádzať mesačné zálohové platby do fondu prevádzky, údržby a opráv zaťažuje vždy len vlastníka toho-ktorého bytu, je nepochybné, že žalovaného takáto povinnosť, pre neexistenciu jeho vlastníckeho práva k danému bytu, nikdy nezaťažovala. Žalovaný preto nemohol spôsobiť vznik žiadnych nedoplatkov na úhradách do fondu prevádzky, údržby a opráv, keďže takúto povinnosť vo vzťahu k bytu označeného v žalobe ani nikdy nemal. Nie je preto vôbec správne ani konštatovanie žalobcu, že by žalovaného zaťažovala povinnosť na mesačné zálohové platby až do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Skalica pod č. 7C/6/2017 a ani konštatovanie že by žalovaný zapríčinil vznik žalobcom vymáhaného nedoplatku. Žalobca sa podanou žalobou snažil preniesť na žalovaného zodpovednosť za peňažné záväzky, ktoré však žalovaný pre absenciu vlastníckeho práva nikdy nemal. Napokon žalovaný poukazuje na to, že ku dňu podania žaloby, t.j. ku dňa 03.12.2019 už bol rozsudok Okresného súdu Skalica č. 7C/6/2017-241 zo dňa 20.06.2018 dokonca potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu Trnava č. 10Co/186/2018-312 zo dňa 30.10.2019. Pokiaľ ide o úhradu zo dňa 07.02.2020 žalovaný poukazuje na to, že túto zjavne vykonala odlišná od osoby žalovaného. Fakt, že v popise položky bolo bez vedomia žalovaného a bez možnosti žalovaného takúto poznámku ovplyvniť uvedené „úhrada nájomného Casareal, s.r.o.“ je absolútne neplatná. Žalovaný jednak nikdy osobu E. K. nepoveril vykonaním akejkoľvek úhrady v prospech žalobcu a jednak s poukazom na vyššie uvedené žalovaný nikdy nemal povinnosť na úhradu žalovanej sumy voči žalobcovi. Žalovaný súčasne namietka, že listinný dôkaz predložený žalobcom až v odvolacom konaní nie je možné brať do úvahy. Podľa C.s.p. totiž platí, že prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len za podmienok uvedených v § 366 C.s.p. Vzhľadom na uvedené žalovaný tvrdí, že na doklad o vklade v hotovosti zo dňa 10.02.2020 nemožno vôbec prihliadať. V prípade uvedenej listiny sa totiž jedná o listinu, ktorú žalobca mohol ako listinný dôkaz evidentne predložiť už v rámci konania pred súdom prvej inštancie a aj ako súčasť svojho podania zo dňa 02.04.2020, ktorým vzal podanú žalobu v celom rozsahu späť.

8. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadril.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie proti napadnutému uzneseniu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávnenou osobou (§ 359 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustný opravný prostriedok (§ 355 ods. 2 a § 357 písm. m/ C.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C.s.p.), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C.s.p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C.s.p.), postupom bez

nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. V prípade podaného odvolania dôvodmi odvolania, ktoré odvolateľ uviedol v odvolaní do uplynutia lehoty na podanie odvolania je súd viazaný, čo znamená, že prítomnosť iných odvolacích dôvodov, než ktoré odvolateľ uviedol, odvolací súd pri prieskume rozhodnutia a postupu súdu prvej inštancie nebude zisťovať a ak aj v odvolacom konaní vyšli najavo, nemôže na ne prihliadať.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania, ktoré bolo zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby zo strany žalobcu.

12. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p., o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Ak súd zastavuje konanie napr. z dôvodu späťvzatia žaloby, musí sa pri rozhodovaní o trovách konania zaoberať najprv tým, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené (§ 256 C.s.p.). Zavinenie treba posudzovať výlučne z procesného hľadiska (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Podľa C.s.p. sa neskúma (pri posudzovaní procesného zavinenia zastavenia konania) už dôvodnosť podanej žaloby z hľadiska hmotného práva (ako tomu bolo podľa §146 ods. 2 druhá veta O.s.p. účinného do 30.06.2016), ale iba to, ktorá zo strán sporu procesne zavinila zastavenie konania.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. K zastaveniu konania môže dôjsť z rôznych procesných dôvodov (napríklad pre nezaplatenie súdneho poplatku, pre nedostatok podmienok konania, z dôvodu späťvzatia návrhu alebo žaloby a pod.). Pri zastavení sporového konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či, a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska zastavenie konania zavinil. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené. Ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu, čo zodpovedá aj ustálenej judikatúre (viď R 49/1993, tiež bod 15 nálezu ÚS SR sp.zn. I. ÚS 196/09).

Nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného, ale procesného práva, preto otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t. j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavke žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol žalobca v meritórnom konaní úspešný alebo nie (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 25.10.2010, sp. zn. 3 Sžo 225/2010, Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.4.2014, sp. zn. 7 M Cdo 1/2014).

Ak nie je preukázané, že späťvzatie bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu); v takomto prípade nesie zodpovednosť za zastavenie konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu (žaloby) (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 14.9.2011, sp. zn. 7MCdo/4/2010).

14. Odvolací súd, posudzujúc správnosť napadnutého výroku o nároku na náhradu trov konania má za to, že súd prvej inštancie správne uzavrel, že žalobca zavinil zastavenie konania, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že späťvzatie predmetnej žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa mal zachovať v zmysle predmetného žalobného návrhu, nakoľko žalobca pri späťvzatí žaloby neprodukoval žiadny dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, že žalovaný po podaní

žaloby zaplatil žalovanú sumu s prísl.. Naviac žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poprel vykonanie žalobcom tvrdenej úhrady žalovaným s odôvodnením, že nikdy nepoveril osobu E. K. na úhradu akejkolvek sumy v prospech žalobcu, a že ani nemal povinnosť uhradiť žalovanú sumu žalobcovi.

15. Podľa § 366 písm. d) C.s.p., prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

16. Žalobca až spolu s odvolaním predložil listinu v kópii označenú ako výpis z účtu Z. N. P., a.s., z ktorej vyplýva vklad v hotovosti 3.000 eur - E. K., dátum splatnosti 07.02.2020, úhrada nájomného Casareal, s.r.o., Piešťany. Vzhľadom k tomu, že žalobca v odvolaní netvrdil a ani neodôvodnil, prečo tento dôkaz, ktorý predložil až spolu s odvolaním, nemohol použiť v doterajšom priebehu konania bez svojej viny, odvolací súd na tento dôkaz v odvolacom konaní v súlade s ust. § 366 písm. d) C.s.p. nemohol prihliadnuť, ako správne namietal žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu.

17. Z uvedených dôvodov nie je splnená podmienka § 256 ods. 1 C.s.p. na to, aby zastavenie konania mohlo byť pripísané správaniu (zavineniu) žalovaného. Potom ale treba v súlade s citovanou judikatúrou vychádzať z toho, že za daných okolností späťvzatím žaloby žalobca zavinil zastavenie konania a je tak povinný nahradiť žalovanému trovy konania v zmysle citovaného ustanovenia.

18. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

19. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania odvolacieho súdu podľa § 378 ods. 1 C.s.p, § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanému, ktorý bol procesne úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v rozsahu 100 %. Neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznať (§ 257 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

20. Senát odvolacieho súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý

výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.